

Neodvisen političen list.

Telefon št. 242.

»Le tajite! Nič vam ne pomaga! Tu stoji »Organizacija narodno naprednih štatistov!« Zakaj ne zarota? To je vseeno! Narodno naprednih! Ha — ha! To se pravi, da bi radi narodu napredek, to je iz okvirja monarhije! Seveda! In štatistov! Ali menite, da smo mi kdo neumni? To pomeni anarhistov, nihilistov!«

je ta epidemija postala moderna tudi po socialni lestvi navzgor. Izprva je imela kakor navadna vsaka bolezen, tudi ta še nekak lahek, „neoporečen“ značaj. Prihajale so in prihajali so na „promenado“, seznanili so se v „prijateljstvu“. „Znanke“ in „prijateljice“ so bile že zadovoljne in srečne, če jih je „znanec“ in „prijatelj“ pogostil z dobro večerjo. „Povečerek“ se je smatral kot nekaj čisto naravnega, človeškega. Tičalo je v teh „razmerjih“ skoro bi rekel, nekaj idealnega.

Ali ta začetna neoporečna bolezen se je razpasla na blatna pota z denarjem plačanih strasti. Glavna promenada kot zbirališče vsega, kar je hotelo na lahek, neobvezen način „vživati“, je postala tako razupita, da se, kakor rečeno, na večer ni upala pošena mlajša ženska skozi trg. Šetalcu so si prisvajali pravico, vsako žensko, ki jim je prišla nasproti, nagovoriti s pogledi in besedami, ki je moralo v prsih pošene ženske do skrajnosti žaliti čut ženske sramežljivosti. To pošteno ženstvo je protestiralo čim dalje glasneje. Nравstvena oblast je bi primorana se resno zanimati za odpravo tega javnega škandala. Uvedla se je nравstvena kontrola na trgu, gotovim ženskam se je prepovedalo večerno šetanje po glavnih ulicah, uvedle so se zanje „rezervatne“ knjižnice, predstava pri policiji in zdravniška preiskava. Opazovalec teh razmer je lahko opazil, polagoma sistematično, pa radikalno izvedenje „čiščenja“.

Že se je v splošno zadovoljstvo sodilo, da je „greh“ vničen, ker so ga pregnali iz ceste. Kar na enkrat pa počí glas o „nezaslišenem škandalu“. V tej in oni ulici, v tej in oni hiši se po noči izhajajo moški, vganjajo se pravcate orgije najgrje nesramnosti. Čim dalje več takih skritih zavetišč se je imehovalo javno in seveda javno tudi obsojalo.

„Greh“ se je torej pregnal iz ulice v zasebne hiše.

Političen pregled.

Ententna komisija pride v Ljubljano, da preišče takozvane „ljublanske dogodke“. LDU Ljubljana, 10. marca. Ljubljanski dopisni urad poroča iz dobro poučenega

Sren je izjecljal, kakor je bilo po pravici. Da jim merodajni gospodje pri gledališču niso dali plačila in da so se zato združili vsi štatisi. Zastavo so pa imeli zato, ker ima vsako društvo zastavo!

»Društvo! Ali ste prosili za potrdilo štatusov?« — »Ne!«

»Vidite! Takemu društvu se pravi zarota ali punt! — In ta obraz na zastavi! To je simbol tajne, skrite, nepoznane ideje revolucije in veleizdaje in obenem dogovorjeno znamenje za zarotnike!«

Sren odjeclja, da je to grška tragična maska.

»Grška je blizu Srbije! Seveda, celo zavezništvo ji je bila. Tu je vse javno! Odkrijte vse! Sodili vas bomo milostno! Smrtno kaznen spreminimo v dosmrtno ječo —. No, le ven z besedo!«

Srenu so se sprehajali mravljinici po hrbtu o čudovito naglico. Gledal je na to usodepolno veleizdajalsko zastavo, svojo smrtno obsodbo in niti jecljati ni mogel več.

»Ha! In ta srbski trak! Rdeče, modro, belo, kaki pa! To ste dobili od obrane iz Belgrada? Dokumentarično je dognano!«

Hudiča! Morda je pa Miha res —? Počasi se je sesedel na stol, glava se je nesrečnežu povesila na prsi in dve veliki solzi sta se mu potočili po licu.

(Konec prib.)

vira: Prevozi živil, ki so bili namenjeni za Čehoslovaško republiko, za Nemško Avstrijo in za kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev, via Trst, so bili, kakor je znano, onemogočeni in sicer najprvo iz vojaških ozirov na železniški progi Jesenice—Beljak, pozneje pa iz političnih razlogov, ko je namreč Italija pod pretvezo, da je bila v Ljubljani iztirana italijanska vojaška misija in da je bil na postaji južne železnice v Zalogu pri Ljubljani od jugoslovanskih civilnih in vojaških oseb napaden italijanski begunski transport in da so isti na nasilen način odstranili in zažgali italijanske zastave in znake, zaprli meje proti Jugoslaviji. Ovine na železniški progi Jesenice—Beljak, so bile takoj odstranjene, potem ko je deželna vlada za Sloveijo in ravnateljstvo državnih železnic v Ljubljani vse ukrenilo, da se omogoči železniška zveza. Vendar pa je postajo na Jesenicah pasiralo samo šest vlakov, katere so Jugoslovani z vsem pospeševanjem odpravili skozi karavanski predor proti severu, na ostalih postajah tik de narkacijske črte proti Italiji pa so čakali jugoslovanski vlaki več dni na prihod transportov živil iz Trsta, ki so pa popolnoma izostali, ko je bila Italija izvršila zaprtje mej. Incident v Zalogu dne 12. februarja je bil dne 14. februarja protestni predmet italijanske v Ljubljani biva-joče vojaške misije, nakar se je uradno takoj počelo z natančno preiskavo tega dogodka. Kakor smo že poročali, je imela ta preiskava popolnoma negativen izid. Kljub temu je italijanska vlada nadaljevala svoje pritožbe. Da se ugotovi dejstvo dogodka, je odredil najvišji vojni svet v Parizu dne 8. marca v sporazumu obeh interesiranih strank preiskave potom mešane ententne komisije. V to komisijo so bili odposlani kot zastopnik Amerike general C. J. Treat, kot zastopnik Velike Britanske general Gordon, kot zastopnik Francije general Savy in kot zastopnik Italije general Segre, kateri prispejo prihodnje dni v Ljubljano. Upamo, da bo s pomočjo te komisije čimprej rešeno vprašanje in odstranjeni vsi zadržki, ki bi nasprotovali nadaljnjim transportom živil.

Koroška in štajerska meja v ognju?

Zdaj, ko je že ljub. „Jugoslavija“ v nedejskem uvodniku očito in izrazito odkrila, o čemer smo večinoma le med seboj govorili, bi z vsakim nadaljnjim pritajevanjem sami sebi prej škodili nego stvari sami koristili. Slika, ki nam jo dopisnik rečenega lista kot očitiden predložje, je na las podobna sliki, ki jo vidimo tu sredi med nami in ki bi jo videli, če bi se enkrat potrudili na izprehod po naših obmejnih črtah. Sicer pa ste vsaj površne obrise te slike spoznali iz naših poročil, ki smo jih te dni prinašali iz teh okrajev, ki smo že tedaj izrekli svojo sodbo, da vseh teh posameznih dogodkov na tem in onem kraju, zdaj pri nas, zdaj na koroški strani, nikakor ne smemo smatrati kot vgoj pojave lokalnega pojava, marveč, da je vse, kar Nemci počenjajo na Koroškem ali pri nas, delo skupnega načrta. In ta načrt je jasen za vsakega otroka. Nemci skušajo še v zadnjem trenutku pred orločitvijo s silo doseči, kar smatrajo za svojo last. Da tega ne bodo dosegli, to — vsaj na naši strani — lahko z mirnim srcem prepustimo večji, energični roki našega dičnega vojskovodje, generala Maistra. Zato idite z mirnim srcem preko vseh govoric, ki se v tem času na umeten način od nemške strani širijo med naše vrste tudi po Mariboru. Ne vbijajte svojih moči v brezplodnih ugibanjih, kajti če hočemo ostati zmagovalci tudi v kritičnih

trenotkih, ki so morda še pred nami, tedaj treba resnega sodelovanja od strani slehernega izmed nas.

Vojna med Poljaki in Ukrajinci. — Eksplozije. — Požari. Moravska Ostrova, 11. marca. (DKU.) „Ostr. Morg.-Ztg.“ poroča iz Krakovega, da prihajajo iz Ružova (Rosenberg) razburljive vesti. Mesto se nahaja neprenehoma pod točo izstrelkov ukrajinske artilerije. Krogle so razdejele mnogo poslopji in usmrtilo mnogo ljudi. Topništvo je zadelo v municijsko zalogo, ki je eksplodiralo. Bilo je 5 mrtvih, 16 težko in 2 lahko ranjenih. Eksplozija se je razširila tudi na zaloge benčina v bližini in povzročila strahovit požar. Hitro je dospela požarna bramba. Njej in vojaškemu oddelkom se je posrečilo omejiti požar. Vsled te katastrofe so zaprli vse šole in javne zavode. Škode je več milijonov. Poveljnik posadke je izjavil, da navzlic eksplozij ni pomanjkanja na streljivu, ker so Poljaki v Lvovu založili velikanske zaloge streljiva v obrambo tega mesta.

Posebne vesti.

Kardinal Bourne v Ljubljani. V ponedeljek je preko Zagreba dospel v Ljubljano londonski nadškof, kardinal Francis Bourne, ki je znan kot velik prijatelj Jugoslovancev. V Ljubljani so kardinalu priredili slovesen sprejem.

Nova odredba glede potnih listov. Z ukazom ministerstva za notranje zadeve v Belgradu z dne 3. marca t. l. št. 1195, veljajo odslej sledeče odredbe: 1. Za potovanje v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev potnih listov ni treba, pač pa morajo imeti potniki kakoršnosibodi legitimacijo, s katero dokažejo svojo istovetnost. Take izkaznice izdaja za prebivalce mariborskega policijskega okrožja urad za potne liste pri policijskem komisarijatu v Mariboru. 2. Za potovanje v inozemstvo in iz inozemstva, pa so potrebni potni listi, katere izdaja za mariborsko policijsko okrožje takisto imenovani urad, toda le z dovoljenjem ministra za notranje zadeve. Prosilci morajo zategadelj svoje z dokazi o neodložljivi potrebi za potovanja opremljene prošnje, kolekovane s kolekom 2 K nasloviti na ministerstvo za notranje zadeve v Belgradu, ter jih predložiti policijskemu komisarijatu v Mariboru.

Na naslov naše inteligence. Glede dogodkov v nedeljo večer smo od več vplivnih strani prejeli ostre obsodbe o obnašanju nekaterikov, ki se prištevajo v krog naše inteligence. Ako teh obsodb ne priobčimo, storimo to nikakor ne iz ozirov do prizadetih, ki tudi od naše strani zaslužijo najoštršo kritiko. Pač pa smo primorani se ozirati na naše „sosede“, katerim bi rayno v teh dneh bila vsaka naša samoobsodba predobro došla. Toliko pa moramo odkrito povedati: več samozatajevanja zlasti pri vživanju najhujšega narodnega sovražnika: alkohola. Dajmo tudi s prepevanjem po ulicah v poznih nočnih urah vzgled drugim, zlasti naši mladini in vojaštvu. Prepustimo hrupne narodne veselice minulosti pokojne Avstrije! Jugoslavija ima mnogo še nezaorane ledine na ljudski izobrazbi. Dajmo jo pridno orati! Pred vsem pričnimo ljudsko izobrazbo s poljudnimi predavanji! Zbirajmo v naše kroge vse one naše brate in sestre, ki brez vsake duševne zveze z nami sami kolebajo mimo nas in izven nas. Dokažimo jim z dejanji, da smo res demokrati! Nikar se ne vdajajmo domišljiji, da smo postali demokratični že s tem, če se komu na laho odkrijemo, ali če ga celo po strani pogledamo, če nas vljudno pozdravi. Ne profesorji, bodimo apostoli ne nad-gospodje in gospe, bodimo jim bratje in sestre, tudi če socialno stojte za dve, tri lestvice nižje pod nami. Zlasti naše narodno ženstvo ima pred seboj veliko in hvaležno nalogo. Ne bodite le privesek društvom, ve same snujte svoja- društva, svoj delokrog! In tako bodo take kritike same ob sebi izostale.

Narodno-socialna zveza v Ljubljani razglša sledeče vabilo: Vabimo Vas, da se udeležite zbora delegatov in glavne skupščine Narodno-socialne Zveze v Ljubljani,

ki se vrši v soboto dne 15. in v nedeljo dne 16. marca 1919. Srečen je jugoslovanski proletarijat, da je osvobodjena sveta zemlja domovine. Iz roda v rod je šla stara pravda in pisala žalostna poglavja o brezpravnosti šibkega in nasilju mogočnika. Sedaj je prišel čas, da izvojujemo pravico stari pravdi. Svoobodna domovina mora omogočiti slehernemu duševnemu in manualnemu delavcu vse pogoje za človeka vredno življenje. Kličemo Vas na zborovanje dela! Poglobiti hočemo svoja načela, razširiti svojo organizacijo in zastaviti najodločnejšo zahtevo za odpravo vseh krivic socialnega reda. Pridite in pomagajte nam dvigniti zaklad srečnejše bodočnosti za najbednejši del jugoslovanskega naroda — za naš proletarijat!

Dnevne novice.

Načelstvo „Tiskovne zadruga“ v Mariboru se je sledeče konstituiralo: predsednik dr. Franjo Lipold, odvetnik v Mariboru, podpredsednik dr. Karl Koderman, odvetnik v Mariboru, tajnik dr. Ivan Jančič, sodnik v Mariboru, blagajnik dr. Vladimir Serbec, odvetnik v Mariboru. Nadalje so v načelstvu: Vilko Weixl, trgovec v Mariboru, Felix Robič, posestnik v Limbušu, dr. Milan Gorišek, odvetnik v St. Lenartu in dr. Franc Šalamun, odvetniški kandidat v Ptuj. Pregledovalci računov sta: Franjo Pišek, tajnik Posojilnice v Mariboru in Ignac Božič, trgovec v Mariboru. Dopise za »Tiskovno zadrugo« v Mariboru je naslavljal: Freihaus ul. 2.

Kdo upravlja mestno kopališče in pokopališče? To vprašanje nas zanima že zato, ker ga je svojčas upravljal znani Bernhard star., ki je upravljal tudi mestno pokopališče na Pobrežju in sicer s tako vnmemo, da Slovenci niti svojim rajnikom niso smeli postaviti slovenskih spomenikov. Naše občinstvo se zanima kdo ima zdaj eno in drugo upravo v rokah. Potem še nekaj: Kdo je prevzel za mestno kopališče namenjeni premog v tistem času, ko je kopališče vsled pomanjkanja kuriva moralo biti zaprto? Takrat se nismo bili mi gospodarji na magistratu, mogoče bo g. Bernhard kaj več vedel o tem.

Tihotapci s prešiči. Te dni so zasačili dva tihotapca, ki sta iz Ptuja prignala 9 prašičev v Maribor, kjer sta imela nad našimi vrliimi meščani take zveze, ki vežejo tihotapstvo z Gradcem. Naša policija je pa bila mnenja, da je boljše, če prašiči ostanejo v jugoslovanskem Mariboru.

Strašna draginja na Dunaju. Iz Dunaja, začetkom t. m. datiranega poročila posnamemo: Tukaj živimo le še od verižne kupčije in tihotapstva. Goveje meso — kadar se ga sploh dobi — stane 30—35 K, svinjina do 56 K, slanina po 90—100 K, teletina 40 K, hlebček kruha 10 K, moka po 20 K, najslabša po 14 K, krompir po 4 in celo 5 K, jajce 2-50 K, petrolej po 6 K, sladkor 20 K, koruza po 10 K. Aprovizacija je še slabša kot je bila pod staro Avstrijo. Že nekaj tednov dobivamo za osebo po 1/8 klg moke, 2 dkg masti, in 1/8 kg ovenega riža. Mesa že nismo dobili 3 tedne, ravno tako ne krompirja. Mleka sploh že ne poznamo. Najbolj preprosta hrana doma brez mesa stane dnevno 30—40 K za 2 osebi. Po gostilnah je seveda še dražje. Tudi premoga ni mogoče dobiti. Le kdor ima zveze z ljudmi, ki se pečajo z verižno kupčijo in je dobro založen z denarjem, ta tudi še sedaj dobi vse. Ampak velika večina tudi srednjih stanov mora stradati. Želimo, da naši Nemci to poročilo pazno prečitajo. Zlasti ga preporečamo g. kolegu pri »Marb. Ztg.« ki je v znanem uvodniku »Hand angelegt« se tako bridko zjokal nad strašno lakoto, ki goni naše Nemce naravnost v obup. Zato bi ne bilo preaplačno, če bi vsa ta gospoda vsaj za 1 teden napravila izlet na Dunaj, da se na licu mesta sama prepričata, kje se ceneje in boljše živi, ali na Dunaju pod nem. avstrijsko republiko ali v Mariboru pod kraljevino Jugoslavijo.

Državna posredovalnica za delo v Mariboru. V preteklem tednu (d. 3. 3. do 8. 3. 1919) je iskalo delo 95 moških in 39

žensk. del. moči. Delodaj. so iskali 296 mož. in 61 ženskih delavni moči. Posredovanje se je izšlo 18. Od začetka (22. 2.) do 8. 3. 1919 je iskalo delo 322 delavni moči, delodajalci so pa iskali 901 delavcev. Posredovani se je izšlo v tem času 24. Delo iščejo: zidarji, pekarji, kamnoseki, ključavničarji, monterji, sedlarji, tesarji, frizerji, peki, mlinarji, konditorji, natakarji, hotelski sluge, tesarji, zidarji, pleskarji, sluge, tovarniški delavci, trgovski pomočniki, šoferji, privatni uradniki in uradnice, tovarniške delavke, prodajalke, blagajničarke. V delo se sprejmejo: kmečki hlapci, zidarji, vrtnarji, krojači, tesarji, zidarski delavci, kočijaži, dekleta za vse, kmečke dekleta, delavke za opekarno.

Ob pogrebu nemške gimnazije v Celju. »Nova Doba« piše: Od dne 8. tm. naprej ni več nemške gimnazije v Celju, ker je — kakor smo že poročali — višji šolski svet v Ljubljani sklenil, da se nemške paralelke na državni gimnaziji v Celju vsled premalega števila učencev razpuste. Graška »Tagespost« z dne 6. tm. javka: »S tem je celjske Nemce zadel trd udarec. Otroci iz Celja bodo odslej mogli študirati le z velikimi gmotnimi žrtvami staršev (kakor doslej in odslej otroci naših ljudi izven Celja! Op. ur.) Upati pa treba, da se viharno valove pozneje poleže in da se bo tudi narodnemu nasprotniku (!) dala priložnost za kulturna vzgojna sredstva. — Torej to strunico ste sedaj napeli? Ko smo pa mi upravično (ker smo imeli stotine svojih dijakov) prosili skozi desetletja za lastno gimnazijo, pa ste nas v odgovor zasmehovali in psovali, češ le učite se nemški, če hočete priti v državne službe. In mi pravimo: »Narodnemu nasprotniku« ne damo ničesar, lojalnemu nemškemu sodržavljanu pa tudi v bodoče, kolikor mu po pravici gre. Le učite se slovensko, če hočete v naši državi službe imeti. Ali niste čitali, da bodo morala tudi vsa privatna podjetja slovensko uradovati? Če pa hočete vzgojo v nemškem jeziku za službe v Nemški Avstriji, pa imate tam dovolj zavodov v to svrhu! Da bomo pa dali vzgajati v nemških zavodih na naših fleh mladino od ljudi, ki imajo pri nas samo še ulogo špijonaže in se še povrh norčujejo iz naše dobrosrčnosti, — res, na glavo bi morali pasti! — G. V., slovenski župan največje občine severno od Drave na Koroškem, je moral tudi zbežati pred nemškimi tolovaji. Te dni dobi obvestilo, da so njegovega sina s celovške gimnazije kratkomalo vrgli na cesto. Piše svoji ženi, naj pripelje dečka v Ljubljano, da tam nadaljuje študije. Namesto žene in sina pa prejme župan pismo, da koroška nemška oblast ne da potrebnega potnega lista. No, gospodje pri »Deutsche Wacht«, morda pa najdete tu snov za opevanje nemške pravičnosti. Pripomnimo, da je na celovski gimnaziji bilo število slovenskih koroških dijakov že od nekdanj stalno večje nego število nemških učencev iz naše države na gimnaziji v Celju. Ali se bo morda »D. W.« ali »Tagespost« potegnili za ustanovitev slovenskih paralelek na tej gimnaziji? Potrpimo, morda to doživimo!

Petje v cerkev! Prijatelj našega lista nas opozarja: Zahajam rad v franciškansko cerkev k takozvani garnizijski maši. Ali navadno sem žalosten pri tej »tihu« božji službi. Kaj res ni med tolikim vojaštvom nekaj pevcev, ki bi mašo spremljali s petjem? Kaj, ko bi to vprašanje poskusil rešiti g. kapelnik vojaške godbe? Sploh pa bi bilo želeli, da se med naše vojaštvo vpeljejo pevska društva, potem bi gotovo prenehalo marsikaj, kar zdaj na ulicah nikakor ne dela časti naši mili slovenski pesmi.

Na Legatovem zasebnem učilišču v Mariboru se prične 1. aprila 1919 novi tečaj za slovensko in nemško stenografijo, slovenski in nemški strojepis, pravopis, slovensko in nemško trgovsko pismo, računstvo v zvezi z navadnim knjigovodstvom, lepomis, slovenski in nemški jezik. Prospekti brezplačno. Legatovo zasebno učilišče v Mariboru, Vetrinjska ulica šte. 17, I.

Kletka za zrele pišče.

Tujih žepov ne more v deti, Kaiser Marija iz Pobrežja. Te dni so jo zasačili na Glavnem tugu, ravno v trenutku, ko je neki Gertrudi Enerle iz Gradca skušala iz žepa izvabiti kaj okroglega za pod palec. Dali so ji priliko, da bo v bodoče boljše poštovala tuje žepove.

Tihotapci s slanino. Policija je včela dva tiča, ki sta se pečala s tihotapstvom slanine, ki jima jo je dovažal nek Horvat iz Ptuja. Podrobneje pojasnilo lahko dasta Jerman E. prodajalec živil v železn. skladišču v Bankalarjevi ul. in neki Zališko Josip iz Ptuja. Slanina je bila konfiscirana na koroškem kolodvoru.

Zadnje vesti.

Nemški vpadi na Koroškem.

Ljubljana, 11. marca. (LDU.) poroča: Severovzhodno od Spod. Dravograda je 8. marca prekorčila nemška četa broječa 2 častnika, 80 mož z 2 strojnica nevtalni pas in vdrla v Saboto, pa na našem ozemlju. Četa je vjela našo orožniško postajo in patroljo 1 častnika, 14 mož, ki je na našem ozemlju razoroževala, ter jih odvedla v Celovec. Ukrenilo se je od naše strani vse potrebno. V velikovškem okraju se je približalo kakih 20 mož našim oddelkom pri Gorici (Goritzenberg) in vrglo 1 ročno granato. Patroljo smo odbili. Strelji iz pušk in strojnic. Vzhodno Labuda pri cerkvi sv. Trojice so Nemci oddali 10 strelcev iz strojnic. Naši niso odgovorili.

Nemška propaganda med našimi vojaki.

Ljubljana, 11. marca. LDU. Nemški vojaki poskušajo propagando med našimi vojaki, da odložijo orožje in naj bi šli domov. Ponujajo jim jabolčnik, prosijo pa kruha. Nemcem smo naznanili, da bomo vsak poiskus odgovorili z ognjem.

Oborožitev koroških kmetov.

Ljubljana, 11. marca. (LDU.) Vzhodno Borovlj so Nemci oborožili nemške kmete.

Ogrski minister princ Windischgrätz obdolžen udeležbe umora Eisnerja.

Bern, 10. marca. CTU. V Švici bivajoči bivši ogrski minister princ Ludvik Windischgrätz je podal nastopno izjavo: V zadnjem tednu je ogrska vlada smatrala za potrebno, da me po vsem svetu tu- in inozemskem časopisu dolži raznih zločinov, med drugim, da sem s člani kraljevske bavarske rodbine pripravil umor Kurta Eisnerja. Kakor sem zvedel iz časopisov, zahteva ogrska vlada moj izgon iz Švice. In sicer zaradi malverzacij pri budapešt. centrali za krompir. Že pred 2 meseci sem ogrski vladi oficijelno in neoficije no ponudil, da ji dam v tej zadevi vsa potrebna pojasnila. Namen vseh teh mahinacij je jasen. Prepričati hočejo, da bi bilo vplivnim pričam teh dogodkov, ki so spravili sedanje mogotce do vlade, mogoče v nevtralnih državah objaviti vse, kar bi sedanjo vlado kazalo v pravi luči. Ako ogrska vlada išče morilca, naj izve, da so meni znane vse podrobnosti umora grofa Tisza. V pravem trenutku bom vso zadevo pojasnil javnosti Evrope. Služil sem 3 leta kot vojak na fronti, nikoli pa nisem vporabljal sredstev, da bi odstranil politične nasprotnike.

Italijani zasedejo Šplit.

Šplit, 11. marca. LDU. Italijani so se zarotili, da zasedejo Šplit. Zato so vkrcali svojo četo na vojno ladjo »Cortellazza« v Sibeniku. Zbrala se je na Muču močna kolona, ki naj bi tudi udarila na to toliko željeno »neodrešeno« mesto. Davi so pripluli v Šplitsko loko z mal. torpedo ki in s večjo z motornim čolnom tipa »Grills« ital. mornarice.

Živila na potu.

Šplit, 11. marca. (LDU.) V Šplit dospel 16 t. m. transport živil 3000 ton moke. Čez nekaj dni pride tudi ameriška prehranjevalna komisija.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru

Delniška glavica 15.000.000 K

CENTRALA V LJUBLJANI

Rezervni fond nad 4.000.000 K

Poslovalnica avstrijske razredne loterije

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice, tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Rentni davki plača banka sama.
Kupuje in prodaja devize, valute, vrednostne papirje itd., eskontira menice, devize, vrednostne papirje itd.

Izdaja čeke, nakaznice in akreditive.
Daje trgovske kredite pod ugodnimi pogoji in predjme na vrednostne papirje in blago.
Izvršuje borzna naročila najkulantnije.

Prirezača

(le prvovrstno moč) sprejme Ignac Božič, krojač za gospe in gospode v Mariboru, Tegetthoffova cesta 34. V pisemnih ponudah se naj navede zahteva plače.

Stanovanja v Mariboru.

Glasom naredbe poverjeništa za socialno skrbstvo z dne 20. decembra 1918 tvori mesto Maribor z selskimi občinami Krčevino, Leitersberg, Pobrežje, Tezno, Studence, Rožpoli in Kamnico glede določb o dvojnih stanovanjih enoten stanovalni okoliš. Na podlagi naredbe celokupne Narodne vlade v Ljubljani z dne 17. prosinca 1919, št. 295, sme mestni magistrat z veljavo od dne 30. prosinca 1919 naprej posegati po vseh stanovanjih, oziroma stanovanjskih delih, ki jih je na podlagi te naredbe naznaniti. To so:

a) dvojna stanovanja, b) vsa stanovanja, ki so prazna (bodisi opremljena, bodisi neopremljena) ali pa služijo le za shrambo, c) stanovanja, ki se uporabljajo resnično le kratek čas v letu, d) vsa stanovanja, če je število sob večje nego število stanovalcev brez služabništva in vsa stanovanja s štirimi in več stanovanjskimi prostori, e) vse prazne in vse nezadostno uporabljene zasebne, obratne in poslovne prostore.

Z razglasom z dne 30. prosinca 1919, št. 1494, je mestni magistrat odredil prijavo vseh v prejšnjem odstavku omenjenih stanovanj, oziroma stanovanjskih delov se smejo zopet oddajati se s privoljenjem mestnega magistrata. Mestni magistrat skupno s stanovanjskim svetom odloča namreč po katerih stanovanjih, oziroma stanovanjskih delih se poseže in katere se zopet lahko oddajo v najem. Poseg mestnega magistrata do stanovanjih ima za posledico, da izgubi hišni lastnik in najemnik pravico razpolagati z dotičnim stanovanjem (stanovanjskim delom), hišni lastnik sme oddati tako stanovanje, le če privoli v to zopet občina. Obstoječe najemne pogodbe se štejejo s 30. prosincem za razveljavljene. Podaljšati najemne pogodbe se sme po tem roku le s privoljenjem mestnega magistrata. Ker so po razglasu mestnega magistrata z dne 30. prosinca 1919, št. 1494, predpisana naznanila (pojasnila) deloma pomanjkljiva, deloma pa sploh izostala, bode občina v prihodnjih dneh vsa v poštev prihajajoča stanovanja po svojih organih pregledala. Hišni lastniki in najemniki se na to pregledovanje opozarjajo s pristavkom, da omogočijo tem organom brez vsakih ovir dostop k vsem stanovanjem in stanovanjskim delom in prostorom. Kdor bi se temu branil, bo najstrožje kaznovan.

Mestni magistrat Maribor, dne 10. marca 1919.

Vladni komisar:
Dr. Pfeifer, I. r.

Raznašalci časopisov

se sprejmejo v upravištvu „Mariborskega delavca“.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Knjigarna in veletrgovina papirja

Vilko Weixl

Maribor, Glavni trg 22

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih razglednic, raznega papirja in sploh vseh pisalnih in šolskih potrebščin.

V zalogi razne šolske ter leposlovne knjige, tudi v hrv. jeziku.

Prevzame naročila na štampilje.

Še v zalogi se nahajajo drobni igrače se razprodajo.

V kratkem se otvori lastna knjigovoznica.

Imejitelji hrabrostnih svetinj,

ki so odpuščeni iz vojaške službe te stanujejo v Mariboru, se vnovič opozarjajo, da nemudoma, vsaj pa do 20. t. m. prijavijo svoje zahteve po enkratni odpravnini v mestnem voj. uradu.

Pisemnim izjavam je priložiti tozadevno legitimacijo hrabrostne svetinje.

Mestni magistrat Maribor, dne 8. marca 1919.

Vladni komisar:
dr. Pfeifer I. r.

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem otvoril

trgovino z mešanim blagom

na drobno in debelo v Grajski ulici št. 16.

Vladimir Pavlišek.

Karbidove svetilke

stoječe in viseče, ter gorelci v veliki izbiri. — Karbid v vsaki množini se prodaja po nizkih cenah.

Za preprodajalce izdaten popust.

Zahtevajte cenik!

C. Th. Meyer

Maribor ob Dr., Zg. Gosposka ulica št. 39.

Ob sobotah zaprto.

Semena

vrtnarskega, cvetličnega, gozdnega in vsako vrsto deteljnega, priporoča trgovina z semeni

M. Berdajs, Maribor ob Dr.

Solijin trg

Pri slovenski rodbini išče

sobo

če mogoče tudi prehrano, naš sourednik. Ponudbe na uredništvu lista.

Svinjsko meso

prekajeno, I. vrstno po K 32.— kg, II. vrstno po K 30.— kg prodaja

Vladimir Pavlišek, Grajska ulica 16

Slovenci! Slovenke! Govorite povsod samo slovenski!

Prva jugoslovanska mizarnica v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3

priporoča vsem svojo točno in dobro izdelano pohištvo, zgradje parketnih tla kakor tudi bilardnih miz.

S poštovanjem

Rudolf Novak, mizar.

Agitirajte za „Mariborskega Delavca“ in med prijatelji našega tiska za „Tiskovno zadružno“ v Mariboru.

„Mariborski delavec“

se prodaja v Mariboru v sledečih trgovinah in tobakarnah:

Weixl Vilko, Glavni trg
Glavna trafika, Glavni trg
Weixl Ivanka, Gosposka ulica
Mahalka J., „
Czadnik L., Stolna ulica
Specijalna trafika, Grajska ulica
Handl Karolina, Tegetthoffova cesta
Pristernik Mar., „
Schifko Terezia „
Schifko Maria, Melje „
Pichler Ana, „
Jurko Maria, Koroška cesta
Lackner J., Vitrinjska ulica
Kos A., Marijna ulica (pri sodniji)
Scheidbach H., Magdalenski trg
Nerath F., Magdalena, Franc. Jož. ul.
Kresnik Ana, „
Meier J., Pobrežje, Frau-Staud. cesta
Jarc Jožefa, Glavni kolodvor
Leber F., Koroški kolodvor

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiskarna: Karl Rabitsch v Mariboru.